

Henki &

elämä

Pitkä tie piispaksi

Jyväskylän
seurakunnan
lehti

31.8.2018 ■ numero 12

Suunnista
kohti
kulttuuria

► sivu 3

Pitääkö
ruutuaikaa
mitata?

► sivut 6–7

Kaupungin-
kirkossa
nähdään nälkää

► sivu 16

Pääkirjoitus

Minun kampanjani

Minä. Minä itse. Mitä minä haluan. Mitä mieltä minä olen. Tämän syksyn seurakuntavaalien teema on #minun kirkkoni. Kirkollisen Kotima24-julkaisun pääkirjoituksessa vaalikampanjan ongelmaksi nostettiin minän korostaminen muutenkin minäkeskeisessä ajassa. Kirjoitus kirjoitti vilkasta keskustelua – kampanjassa olisi kriitikoitten mielestä pitänyt minun sijasta puhua meidän kirkostamme.

Kampanjan teemasta kinaaminen keskittyy lillukanvarsiin. Oikeasti tässä vaiheessa vuotta pitäisi keskittyä valtavalla tarmolla siihen, että kaivettaisiin tuoreita, osaavia ja yhteistyökykyisiä ehdokkaita vaaleihin. Nuoria ja nuorekkaita, avarakatseisia ja kehittämishaluisia, tavallisia täyspäisiä ihmisiä. Konkareistahan seurakunnissa ei ole pulaa. Ympäri maata seurakuntien luottamuselimissä istuu huikkeen kirkollisen pääoman vuosien mittaan keränneitä ihmisiä. Osalla osaaminen on edelleen huippua, mutta on valitettavasti niitäkin, joilla ajatukset ovat enemmän menneen muistelussa kuin tulevan rakentamisessa.

Seurakunnan aktiivisesta ytimestä etäämmällä olevan seurakuntalaisen ja kaupunkilaisen näkökulmasta seurakuntavaalit ovat mysteeri. Mihin näitä ihmisiä valitaan ja miksi. Mistä seurakunnan luottamushenkilö ylipäätään päättää. Virsien veisuusta? Hautausmaan kukista? Pappien palkoista? Eipä juuri. Luottamushenkilöt eivät puutu – tai ainakaan heidän ei pitäisi puuttua – virsien valinnan kaltaisiin käytännön asioihin. Niistä huolehtivat palkatut seurakunnan työntekijät. Sen sijaan luottamushenkilöillä on iso vastuu siitä, että seurakunnan toiminta on valitun strategian mukaista, työntekijöitä on niissä tehtävissä joita halutaan painottaa, ja seurakunnan varallisuutta käytetään järkevästi ja tarkoituksenmukaisesti seurakuntalaisten hyväksi.

Kun seurakuntavaalien ehdokasasettelu syyskuun puolivälissä päättyy, toivon kovasti näkeväni listoilla tuoreita kasvoja. Ihmisiä, jotka haluavat antaa aikaansa ja viisauttaan yhteiseksi hyväksi. Ovat valmiita paiskimaan töitä sen eteen, että kirkkojen ja kerhojen ovet ovat avoinna jatkossakin. Että seurakunta voi tehdä hyvää huomennakin. Että kirkon viesti tavoittaa jatkossakin.

Marjo Rönkvist
päätoimittaja

Henki & elämä

Kannessa: Kirkkohallituksen kansliapäällikkö Jukka Keskitalo lähti työpäivän päätteeksi kävelylenkille Siirikoiran kanssa. Marraskuussa Keskitalo aloittaa uuden työn Oulun piispana.

Kuva: Jani Laukkanen

Tapetilla

Ei voisi vähempää kiinnostaa

HEIKKI IMPIÖ teksti
PIXABAY kuva

Heikki, puhutaanpa hetken aikaa edullisemmista sopimuksista. Näillä sanoilla alkoi saamani sähköpostiviesti. Viesti päättyi saman tien roskakoriin. Hetkisen kuluttua mietin, mikä viestissä ärsytti niin paljon, että en lukenut sitä alkua pidemmälle.

Minua puhuteltiin tuttavallisesti etunimellä. Vaikka en edes katsonut lähettäjän nimeä, olin varma, että en tuntenut häntä entuudestaan. Liiallinen tuttavallisuus oli ensimmäinen virhe.

Toinen virhe löytyi jatkolauseesta, jossa pidettiin selvyytenä, että haluaisin puhua edullisimmista sopimuksista hetken aikaa. Kuinkahan kauan ja kenen ehdoilla?

Jos puhelinmyyjä soittaa, vastaan lyhyesti ja puhelun jälkeen lisää numeron laitteen mustalle listalle. Aika usein tulee ilmoitus, että samaisesta numerosta on yritetty soittaa uudemmin kerran. Myyjät ovat sinnikkäitä, mutta en minä-

kään ihan eilisen teeren poika ole näissä kuvioissa.

Jäin pohtimaan, kuinka moni kokee kirkon työntekijän lähestymisen vähän samalla tavalla. Olemmeko ihmisiä kohdatessamme liian tuttavallisia, varsinkin jos kyseessä on ventovieras?

Koetaanko lähestyminen kiusallisen ja ilosanoman välittäminen tu-

puttamisena, josta ilo voi olla peräti kaukana? Jospa toinen ei ole syystä tai toisesta lainkaan kiinnostunut tästä "meidän yhteisestä asiasta" tai ajankohta keskustelulle on sillä hetkellä yksinkertaisesti väärä. Kenen ehdoilla mennään ja kuinka kauan?

Siinä saattaa käydä ihan samalla tavalla kuin minulle puhelinmyyjien ja myyntitykkien kanssa, ei voisi vähempää kiinnostaa.

Suvi Lindell-Mäkelän tapahtumatärpät

- 1 PopUp-muskarit vauvoille ja koko perheelle Seppän Kipinässä torstaisin. Voi poiketa vaikka kauppareissun yhteydessä. Lastenkulttuurin tuottajana ja musikaalisena äitinä nämä tietysti ovat houkuttelevia.
- 2 Kaikenikäisten luontoretkei Haukanniemen la 1.9. klo 10. En muista, koska viimeksi olisin ollut luontoretkeillä. Täältä varmasti saisi inspiraatiota lähteä useamminkin nauttimaan ulos kauniista syysilmasta.
- 3 Kuokkalan kirkolla aloitetaan uusi kuoro Parasta on laulaa. Ensimmäinen koontuminen on ma 3.9. klo 18. Kuulostaa kivalta ja kuorolaulanta on mukavaa puuhua, jossa pääsee tutustumaan uusiin ihmisiin.

Mihin tapahtumiin sinä tulisit? Valitse omasi sivuilta 12–15. Suvi Lindell-Mäkelän haastattelu sivulla 3.

Down

31.8.18

DOWN

Ajassa

Kulttuurituottaja Suvi Lindell-Mäkelä kehuu Jyväskylää vireäksi ja aktiiviseksi kulttuurikaupungiksi.

Kurkistus kulttuuriin ja liikunnan iloon

Kulttuurisuunnistus on loistava tapa tutustua Jyväskylään ja kohteisiin, joissa ei välttämättä muuten tule usein käytyä, sanoo Jyväskylän kaupungin kulttuurituottaja Suvi Lindell-Mäkelä.

SIRPA KOIVISTO teksti
JOONAS HARTIKAINEN kuva

Kulttuurisuunnistuksen järjestelyjen koordinointi on tänä vuonna sinun vastuullasi. Mikä on yllättänyt sinut positiivisesti?

Rastikohteiden vahva tahto olla mukana tapahtumassa vuodesta toiseen ja järjestää sille päivälle jotain erityistä ohjelmaa omista tiloissaan. Myös toimijoiden yhteishenki ja yhteistyöhalukkuus on yllättänyt positiivisesti.

Mikä on tapahtuman suosion salaisuus?

Kulttuurisuunnistus sopii kaikenikäisille ja osallistuminen on erittäin helppoa. Siinä yhdistyvät rento tapa liikkua ystävän tai perheenjäsenen kanssa ja mahdollisuus päästä kurkistamaan erilaisiin kohteisiin oman mielenkiinnon mukaan. Jokainen osallistuja voi itse määrittää päivänsä sisällön ja keston – joko piipahtaa vain yhdessä kohteessa tai kiertää kaikki neljän tunnin aikana. Tietysti hienot arvontapalkinnotkin voivat houkuttaa kävijöitä.

Tänä vuonna teemana on Yhdessä liikkeelle. Mistä teema kertoo? Kulttuurisuunnistuksen idea on ollut yhdistää kulttuuria ja liikuntaa luontevasti toisiinsa ja molempien tiedetään lisäävän ihmisen hyvinvointia. Tapahtuma sopii niin kokeneelle ja huippukuntoiselle kulttuurisuunnistajalle kuin liikunnan ja kulttuurin iloa etsivälle untuvikolle.

Millainen työ kohteiden houkuttelemisessa on?

Houkuttelemista ei ole juurikaan tarvittu, vaan monet rastikohteet ovat itse aktiivisesti ilmoittautuneet mukaan. Aina tarvitaan tapahtumaan myös jotain uutta ja tänä vuonna uusina kohteina ovat mukana Alonen Design ja Kuokkalan kirkko. Nämäkin innostuivat ideasta, eikä sen suurempia houkuttelemisia juurikaan tarvittu.

Miten kohteet valikoituvat?

Tänäkin vuonna olisi ollut enemmän tulijoita kuin voidaan ottaa. Täytyy sanoa, että nopeus on valttia ja rastikohteiden oma aktiivisuus, kun ovat hyvissä ajoin ilmoittautuneet olevansa kiinnostuneita

osallistumaan. Kohteet pyritään myös valitsemaan niin, että ne olisi kaikki mahdollista kiertää tuon neljän tunnin aikana. Lisäksi vaikeuttaa vuositainen teema. Tänä vuonna Jyväskylässä ensimmäistä kertaa järjestettävä Alvar Aalto -viikko inspiroi valikoimaan joukkoon erilaista arkkitehtuuria sisältäviä rastikohteita.

Mitä annettavaa tapahtumalla on ensikertalaiselle?

Kulttuurisuunnistus on loistava tapa tutustua Jyväskylään ja sen hienoihin rastikohteisiin, joissa ei välttämättä tule usein muuten käytyä. Lisäksi uutta perspektiiviä antaa se, että siirtyy kohteesta toiseen kävellen tai pyörällä, jolloin saattaa löytää uusia kulkureittejä ja kauniita maisemia. Tapahtuman aikana on mahdollisuus myös saada opastettuja kierroksia kaupunginteatterin kulissein tai kaupungintalolle, mitä ei joka päivä ole tarjolla.

Millainen kulttuurikaupunki Jyväskylä on?

Jyväskylä on erittäin vireä ja aktiivinen kulttuurikaupunki. Täällä on

mahdollisuus nähdä ja kokea kulttuurin monimuotoisuutta erilaisissa tapahtumissa sekä kaupungilla liikkua. On katuidetta, muuraleja, vanhaa ja uutta arkkitehtuuria. Kulttuuri on merkittävässä osassa, kun mietitään esimerkiksi keskustan kehittämistä. Kulttuurin lisäksi on hyvä muistaa, että Jyväskylä on myös Suomen liikuntapäätävä kaupunki ja siksi on hienoa, että Kulttuurisuunnistus yhdistää onnistuneesti nämä molemmat.

Millainen kulttuurin kuluttaja itse olet?

Tuotan tällä hetkellä Jyväskylän kaupungin kulttuuripalveluilla myös Lasten Lystin tapahtumakokonaisuutta ja lastenkulttuuriasiat ovat lähellä sydäntä oman lapsen myötä, kuten myös teatteri ja musiikki. Museokortin myötä pyrin myös käymään museoissa ja näytelyissä usein.

Kulttuurisuunnistus 2.9. klo 12–16. Kuokkalan kirkko on yksi rastikohteista. Ohjelma: www.jyvaskyla.fi/kulttuuri/suunnistus

Miina Karasti
pastoriksi
Korpilahdelle

Korpilahden alueeseurakunnassa avoinna olleeseen seurakuntapastorin virkaan esitetään valittavaksi pastori **Miina Karasti**. Kirkkoneuvosto oli esityksessään yksimielinen. Karasti työskentelee tällä hetkellä vs. seurakuntapastorina Petäjäveden seurakunnassa. Viranhoitomääräyksen antaa Lapuan hiippakunnan tuomiokapituli. Virkaan oli 33 hakijaa.

Talousarvioavustusten haku käynnissä

Vuoden 2019 talousarvioavustusten haku on käynnissä. Vuosittain erikseen myönnettäviä talousarvioavustuksia voivat hakea rekisteröidyt yhdistykset. Hakemukset on toimitettava Jyväskylän seurakuntaan syyskuun loppuun mennessä. Tarkemmat ohjeet ja hakulomake löytyvät seurakunnan nettisivuilta www.jyvaskylanseurakunta.fi/kirkkoneuvosto.

Hakemus liitteineen lähetetään osoitteeseen: Jyväskylän seurakunta/Hallintopalvelut, PL 103, 40101 Jyväskylä. Hakemuksen voi myös toimittaa seurakunnan Innovan toimipisteen ala-aulan infoon (Piippukatu 11) hakuajan loppuun mennessä. Kirkkoneuvosto päättää avustuksista alkuvuodesta.

Avioliiton alaikärajaksi 18 vuotta

Avioliiton solmimisen ikärajan tulisi olla jatkossa 18 vuotta, linjaa Kirkkohallitus oikeusministeriölle jättämässään lausunnossa. Lainsäädännön tehtävänä tulisi ensisijaisesti ennaltaehkäistä lapsiavioliittojen syntyä ilman mahdollisuutta saada poikkeuslupaa avioliiton solmimiseen alaikäisenä. Myös ulkomailla solmittujen avioliittojen tunnustamisen edellytyksenä tulisi lähtökohtaisesti olla se, että avioliitto on solmittu vähintään 18-vuotiaana.

Espoon piispanvaaliin ei uusia ehdokkaita

Espoon piispanvaaliin ei ilmaantunut viime hetkillä enää uusia ehdokkaita. Uusi piispa valitaan neljän ehdokkaan joukosta. Ehdolla vaalissa ovat Luterilaisen maailmanliiton apulaispiispaiteeri, TT **Kaisamari Hintikka**, jumalanpalveluselämän johtaja, TT **Juhani Holma**, johtava oppilaitospappi ja kisapappi **Leena Huovinen** sekä Savonlinnan seurakunnan kirkkoherra, TT **Sammeli Juntunen**. Vaalin ensimmäinen kierros on 8.10.

Syvien vesien varassa

Ensimmäisen Mooseksen kirjan kertomus vedenpaisumuksesta antaa luvan pohtia vaikeaa kysymystä. Voivatko oikeudenmukaisuus ja armo mahtua samaan elämään?

ANU HEIKKINEN teksti
ANTTI YRJÖLÄ kuvitus

Vedenpaisumus kuuluu tunnetuimpien raamatunkertomusten joukkoon. Nooa ja hänen arkkinsa eläimeen nostavat mieleen hyväntuulista pyhäkoulukuvastoa, mutta Raamatun sivuilla lukija kohtaa ristiriitaisia kysymyksiä.

Kertomuksessa Jumala huomaa ihmisten pahuuden ja katuu luomistyötään. Hän päättää tehdä lopun elävistä olennoista, joita maapallään kantaa. Sade ja tulva hukuttavat kaiken alleen.

Vain Nooa pelastuu perheineen arkissa, jonka hän rakentaa Jumalan ohjeiden mukaan. Arkissa myös kaikki maaeläimet ja linnut säästävät tuholta. Lopussa Jumala lupaa, ettei enää koskaan tule sellaista hävitystä. Merkiksi liitosta taivaalle piirtyy sateenkaari.

Jännitteisessä kertomuksessa yhdistyvät vihastuva ja armahtava Jumala. On kyse tuhosta, mutta myös uudesta alusta.

– Minulle puhuttelevinta on se häpeämättömyys, jolla kertoja esittää Kaikkivaltiaan pelottavan puolen. Tuntuu hyvältä, että tämä uskalletaan sanoa pyhässä kirjassamme suoraan. Se ei silti nolaa

Jumalan armahtavuutta ja lupautta, sanoo Suomen Piilaseuran eksegeettinen asiantuntija, dosentti Niko Huttunen.

Kertomuksia tuhotulvasta tunnetaan monista kulttuureista eri puolilta maailmaa. Vedenpaisumus on yleisitämainen aihe, joka löytyy myös Kreikan mytologiasta.

Kertomuksen ikää on vaikea arvioida. Raamatun versio on ainakin vuoden 400 eKr. tienoilla.

22 Nooa taipui Jumalan tahtoon ja rakensi arkin, vaikka merkkiäkään katastrofista ei ollut näkyvässä.

– Raamatullisessa traditiiossa kertomus on esiintynyt kahtena eri versiona, jotka on yhdistetty tuntemamme muotoon. Se tuottaa tiettyjä ristiriitaisuuksia kerrontaan. Suomenkielinen lukija voi huomata kertojat siitä, että toinen puhuu Jumalasta ja toinen Herrasta.

Uudessa testamentissa vedenpaisumus toistuu rangaistuksen ja

yllättävän katastrofin symbolina. Toisaalta sen ajatellaan viittaavan myös kasteeseen: vesi on kannatteleva ja tuhosta pelastava elementti.

– Heparaliskirjeessä Nooa on uskon esikuva. Hän taipui Jumalan tahtoon ja rakensi arkin, vaikka merkkiäkään katastrofista ei ollut näkyvässä.

Vedenpaisumuskertomuksessa on Huttusen mukaan kyse kult-

tuurin syviin rakenteisiin painuneesta tarinasta, jolla on vuosituhatuiset vaikutukset. Kertomus välittää jotakin sellaista, mitä nykypäivän ihminen ei välttämättä tunnista samoilla sanoilla.

Huttusen mukaan ihmiskunnan vanhimpiin kuuluvia kertomuksia lukieissa olennainen kysymys on se, mitä ne kertovat ihmisestä – niin muinaisen kulttuurin kasvateista kuin meistä. Monesti peruskysy-

mykset ovat edelleen samoja, ja niissä on samat inhimilliset ristiriitansa.

– Oikeudenmukaisuuden ja armahtuksen teemat ovat myös tänä päivänä jatkuvasti läsnä julkisessa keskustelussa. Kertomus kutsuu pohtimaan tätä ongelmavyyhtä ja havainnoimaan sitä, miten nämä asiat voisi sovittaa yhteen. Viimeisen sanan saa Jumalan lupaus, ei uhka.

minun kirkkoni
seurakuntavaalit.fi

Marraskuussa järjestettävät seurakuntavaalit herättävät miettimään, millainen on minun kirkkoni. Kirkko merkitsee eri ihmisille erilaisia asioita. Jemina Linna, Petra Roine ja Emma Kinnunen haluavat, että kirkko tarjoaa apua silloin, kun sitä tarvitaan. Marja Rannan (alh. oik.), Maarit Järvisen (kesk.) ja Eino Mäkinen mielestä kirkon on pidettävä huolta kaikista ihmisistä.

Hengissä

Jumala ei pakota kiittämään hampaat irvessä

Keitä ovat nämä lapsenmieliset?

Varmaan voi ymmärtää ihan suoraan Jeesuksen tarkoittaneen lapsia. On sanottu, että Jeesus löysi lapsen.

Toisaalta Jeesus nosti lapsia esimerkiksi aikuisille oikeasta, yksinkertaisesta uskon-suhteesta Jumalaan muun muassa tutussa Lasten evankeliumissa Mark. 10:13–16 kyseisen raamatunkohdan lisäksi. Tuollainen puhe oli tuolloin melko radikaalia, ja on sitä osittain vieläkin. Lapsenmielisyys on avointa, mutkatonta, yksinkertaista uskoa Isään Jumalaan.

Minä annan teille levon. Eikö tähän kiteydy kaikki oleellinen?

Voihan sitä niinkin sanoa. Usko on lepäämistä turvallisesti Jumalan kämmenellä, kuten tutussa virressä lauletaan. Eikö muuten ole niin, että liikekin lähtee levosta.

Oikea Jumalan tarkoitama ihmisyytensä ja elämä lähtee levosta ja levossa Jumalassa. ”Sinä olet luonut meidät yhteyteesi ja sydämemme on levoton, kunnes se löytää levon sinussa.” Tähän tapaan mietiskeli jo kirkkoisä Augustinus rapiat puolitoistatuhatta vuotta sitten.

Sunnuntaina aiheena on kiitollisuus ja kiittämättömyys. Kiittämättömyys on maailman palkka. Valitettavan totta, vai kuinka?

Siihen on varmaan itse kukin törmännyt, ja näin on varmaan myös jokainen meistä osaltaan toiminut, kun tutkimme elämäämme toinen toistemme kanssa. Kiitollisuuden teema pyhän otsikkona on meille hyvä kiittämään itseään hampaat irvessä. Varmaan tällaisen kiitollisuuden linjan löytäminen suhteessa Häneen voisi synnyttää ja vapauttaa meissä parhaimmillaan uutta, positiivista energiaa.

Kristillisyyteen liittyy kiitollisuuden osoittaminen Jumalalle, joka ei suinkaan ole meidän kiitoksemme kipeä, tai pakota meitä kiittämään itseään hampaat irvessä. Varmaan tällaisen kiitollisuuden linjan löytäminen suhteessa Häneen voisi synnyttää ja vapauttaa meissä parhaimmillaan uutta, positiivista energiaa.

Mistä sinä olet kiitollinen?

Minulla on paljon kiitoksen aihetta: terveys, perhe, työ, kotimaa... Paljon on aihetta olla kiitollinen Jumalalle, jolla on hyvät ajatukset minua, ja ihan varmaan myös sinua kohtaan.

Evankeliumi Matt. 11: 25-30

Tuohon aikaan Jeesus kerran puhkesi puhumaan ja sanoi:

”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä että olet salannut tämän viisailta ja oppineilta mutta ilmoittanut sen lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt. Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä eikä Isää kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa. Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän

Tikkakosken aluekappalainen Risto Vallipuro saarnaa Ränssin kievarin messussa su 2.9. klo 11.

sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.”

Millainen messu Ränssin kievarissa on?

Meillä on jo monena kesänä tai myöhäiskesällä ollut messu Ränssin kievarissa, joka on monelle tuttu kesäteatteri- ja juhlapaikka Kuikassa. Nyt messumme on ensimmäisen kerran syksyllä. On mukavan leppoisaa

toimittaa messu kesäteatterin lavalla. Sade-kaan ei haittaa, sillä sekä lava että katsomo on katettu. Tämä tila sijaitsee hienosti Ränssin pihapiirissä, luonnon keskellä. Messun jälkeen juomme kahvit. Meillä on sellainen kiireeton meininki.

SIRPA KOIVISTO teksti
JOONAS HARTIKAINEN,
SIRPA KOIVISTO kuvat

Kirkko on yhteisö, joka merkitsee eri ihmisille eri asioita. Marraskuussa järjestettävät seurakuntavaalit herättävät keskustelemaan, millainen on minun kirkkoni.

Yrittäjänä työskentelevä Marja Ranta muistaa lapsuudesta, millaista oli käydä äidin kanssa kirkossa.

– Tuntuu jotenkin siltä kuin kaikki olisivat tuijottaneet.

Tämän päivän kirkko on Rannan mielestä muuttunut monessa asiassa parempaan.

– Nyt voin mennä kirkkoon ihan omana itsenäni. Rannalle minun kirkkoni on ennen kaikkea rakastava ja uudistuva. Kaikista pidetään huolta.

maahanmuuttajat. Monipuolinen toiminta vetoaa minuun.

Uudistuva kirkko näkyy Rannan mukaan muun muassa siinä, että asioista uskalletaan myös poiketa. Esimerkkinä Ranta nostaa esiin jumalanpalvelukset. Urkujen lisäksi virsiä voidaan säestää myös pianolla ja vaihtelua vanhoihin virsiin tuovat virsikirjan lisävihkon uudet virret. Monissa tilaisuuksissa on kuitenkin vähän väkeä.

– Toivoisi, että nuoria aikuisia olisi mukana enemmän.

Jemina Linna, Petra Roine ja Emma Kinnunen ovat kaikki käyneet rippikoulun. Siitä on jäänyt hyviä muistoja.

– Mukava kokemus. Sain paljon uusia kavereita, Kinnunen sanoo. Rippikoulun jälkeen yhteys seurakuntaan on jäänyt ohueksi.

– Minulle on tärkeää, että kirkossa otetaan huomioon monenlaiset ihmiset: lapsiperheet, vanhat, yksinäiset, vammat,

lenkiintoisia, samoin lähetystyö, Roine toteaa.

– Koko ikäni olen ollut kirkon jäsen ja maksanut kymmenyksen. Kun viimeinen matka alkoi, niin hautapaikka maksaa saman verran kuin kirkon jäsenille kuin niille, jotka eivät ole. Kyllä se saisi olla jo ilmeinen, Mäkinen sanoo.

Rahoituslalla työskentelevä Maarit Järvinen ei kuulu kirkkoon.

– Näen oman kirkkoni henkilökohtaisena Jumala-suhteena. Jumala on minulle lähellä ilman fyysisiä kirkkoakin. Minun Jumalani on rakastava ja hyväksyy minut sellaisena kuin olen.

Järvinen haluaisi kirkon olevan lähempänä ihmistä.

– Koko ikäni olen ollut kirkon jäsen ja maksanut kymmenyksen. Kun viimeinen matka alkoi, niin hautapaikka maksaa saman verran kuin kirkon jäsenille kuin niille, jotka eivät ole. Kyllä se saisi olla jo ilmeinen, Mäkinen sanoo.

– Koko ikäni olen ollut kirkon jäsen ja maksanut kymmenyksen. Kun viimeinen matka alkoi, niin hautapaikka maksaa saman verran kuin kirkon jäsenille kuin niille, jotka eivät ole. Kyllä se saisi olla jo ilmeinen, Mäkinen sanoo.

Eino Mäkiselle minun kirkkoni on läheinen ja lämmin. Kirkko, joka uskoo, toivoo ja rakastaa – ja uudistuu.

– Käyn mielelläni kirkossa, hän sanoo.

– Koko ikäni olen ollut kirkon jäsen ja maksanut kymmenyksen. Kun viimeinen matka alkoi, niin hautapaikka maksaa saman verran kuin kirkon jäsenille kuin niille, jotka eivät ole. Kyllä se saisi olla jo ilmeinen, Mäkinen sanoo.

– Koko ikäni olen ollut kirkon jäsen ja maksanut kymmenyksen. Kun viimeinen matka alkoi, niin hautapaikka maksaa saman verran kuin kirkon jäsenille kuin niille, jotka eivät ole. Kyllä se saisi olla jo ilmeinen, Mäkinen sanoo.

– Koko ikäni olen ollut kirkon jäsen ja maksanut kymmenyksen. Kun viimeinen matka alkoi, niin hautapaikka maksaa saman verran kuin kirkon jäsenille kuin niille, jotka eivät ole. Kyllä se saisi olla jo ilmeinen, Mäkinen sanoo.

Kun ikää on tullut enemmän, Mäkinen on huomannut, että suhdetta kirkkoon on muuttunut läheisemmäksi.

– Käyn mielelläni kirkossa, hän sanoo.

Seurakuntavaalien ehdokasasettelu päättyy 17.9.

Ruutuaikakausi

Rakastan lastani koko sydämestäni. Haluan antaa hänelle parasta mitä ihminen toiselle voi: hyväksyvän katseen, kannustavat sanat, lempeän sylin.

Kasvattajana mietin, miten tukea lapsen tervettä suhdetta muihin ihmisiin, omaan ruumiiseen, luontoon ja eläimiin – tähän koko maailmaan. Ahdistuksen hetkinä vatvon kaikkea sitä, mikä pientä voi rikkoa. Pelkään kiusaamista, onnettomuuksia, päihteitä.

Huolilistan kärkiaiheisiin kuuluvat törkyä pursuava netti ja koukuttavat väkivaltapeilit. Jo ennen lapsen syntymää, tulevien vanhempien perhevalmennuksessa, me osallistujat kiihdyimme aiheesta yhteistuumin. ”Ruutuaika! Ruutuaika!” loitsimme pahaa pois.

Murehtimisen, kalakeiton ja hiekkalaatikolla istumisen lomassa ehdin toki napata kuvan Instagramiin, tehdä pienen päivytyksen Facebookiin, seurata ammattikeskustelijoita Twitterissä, lukea sähköpostia ja uutisia, tykätä, jakaa, kommentoida.

Tunnustan. Netti, some ja aina mukana kulkeva älypuhelin ovat vaivihkaa vaikuttaneet siihen, kuinka olen läsnä omassa elämässäni, tärkeimmille ihmisilleni. Hätäilen lapsen vielä olematonta teknologiankäyttöä, mutta aika ajoon vaihdan itse jonkin, kenties merkittävän yhteisen hetken puhelimen seuraan.

Mediat muokkaavat ihmisen tapaa aistia maailmaa ja olla yhteydessä muihin ihmisiin, pohti kanadalainen filosofi **Marshall McLuhan** jo yli puoli vuosisataa sitten. Uusi media, oli se radio, televisio, tietokone tai kännykkä, synnyttää uuden todellisuuden, johon meidän kaikkien on tavalla tai toisella osallistuttava.

Siispä opettelen yhteiseloja tämän päivän lumoavien, aina läsnä olevien teknologioiden kanssa yhdessä lapseni kanssa. Massiivisen digitaalisen vallankumouksen keskellä voin vain toivoa, että osaan tarjota hänelle aidon, elävän ja inhimillisen peilin – niin kuin hänkin jatkuvasti tarjoaa minulle.

Elina Manninen
Tiedottaja
Jyväskylän seurakunta

Tänään rukoilen

Kiitos työpaikasta

Olen onnellinen siitä, että minulla on töitä. Saan tehdä työtä, joka on mielekästä ja kiinnostavaa. Joka aamu lähdän kiitollisena töihin.

Mies, 33

Pelatesa aika kuluu huomaamatta

Werner Järvinen viettää mielellään aikaa tietokoneruudun ääressä. Hän pelaa, katselee videoita ja juttelee verkossa kavereiden kanssa.

MINNA PALOVAARA teksti
JOONAS HARTIKAINEN kuva

Kuudesluokkalainen **Werner Järvinen** kertoo istuvansa aika paljon koneella – enemmän kuin haluaisi myöntää. Järvisen perheessä ei kuitenkaan mitata ruutuaikaa kello kädessä, koska sellaiseen ei ole ollut tarvetta.

– Weke hoitaa kouluasiat ja muut tekemiset tunnollisesti. Koneelta tullaan pois, kun on muuta ohjelmaa. Siinä ei ole ollut aikanaan toistaiseksi isoja ongelmia, **Johanna**-äiti sanoo.

Wernerin suosikkipelejä ovat tällä hetkellä *Terraria*, *Fortnite* ja *Garry's Mod*. Koulun jälkeen on hyvää aikaa pelata, kunnes vanhemmat tulevat kotiin. Sen jälkeen jutellaan kuulumiset, syödään ja tehdään läksyt. Koneelle voi mennä uudelleen, jos on vapailla harrastuksista.

– Pelaaminen on niin hauskaa, että aika kuluu huomaamatta. Pelatesa menen pelin maailmaan, enkä silloin ajattele mitään muuta, Werner toteaa.

Werner ei tunne ketään kaveria koulussa tai muualla, joka ei viettäisi aikaa koneella tai puhelimella. Kavereiden kanssa puhutaan paljon peleistä. Joillakin on kotona tiukemmat säännöt, ruutuaikaa mitataan ja sitä on rajoitettu määrä.

Pelaaminen on suosittu puheenaihe myös Järvisen perheessä. Werner kertoo mitä on pelannut ja kuvailee paljon pelien sisältöjä. Hän myös seuraa mitä pelejä on tulossa, ja uusien pelien hankkimista mietitään yhdessä. Jotkut pelit ovat ilmaisia, mutta kivat lisäominaisuudet maksavat.

Pelien ikärajat tuntuvat joskus omituisilta eikä niissä tunnu olevan selkeää linjaa. Sallitun pelin sisällöt saattavat olla yllättävän pelottavia, toisaalta joidenkin pelien ikäraja tuntuu liiankin korkealta. Sen vuoksi Wernerin vanhemmat tutustuvat peleihin mielellään itse ja yhdessä pojan kanssa. Ikärajoista täytyy välillä keskustella, mutta selkeästi aikuisille tarkoitettuja pelejä ei hankita. Vanhempien luvalla ja valvonnassa Wernerillä on myös profiileja sosiaalisen median palveluissa.

– En jaksakaan olla somessa. Puhelin on lähinnä vain soittamista ja viestejä varten. WhatsApp on käytössä päivittäin, Werner sanoo.

Järviset tietävät, että vaaroja on. Pelimaailma saattaa koukuttaa liikaa, ja arjen rutiinit voivat mennä sekaisin.

– Wekellä on ollut painajaisia, kun hän on katsellut liian pelottavia videoita koneellaan. Sen jälkeen sovittiin, että sellaisia ei katsota varsinkaan iltaisin. Onneksi Weke malttaa mennä ajoissa nukkumaan eikä tuijottele huoneessaan vaikkapa puhelinta yötä myöten, Johanna-äiti toteaa.

– Kuulokkeet päässä pelatesaan Weke innostuu välillä huutamaan aika kovalla äänellä. Kavereiden kanssa syntyy kiinaa, ja peli alkaa kiukuttaa. Silloin on komennettu tauolle ja tekemään jotain muuta, **Jari**-isä täydentää.

” Pelatesa menen pelin maailmaan, enkä silloin ajattele mitään muuta.

Werner ajattelee, että pelaamisesta voi tulla jopa ammatti, jos siinä on todella hyvää. Peleistä, videoista ja pelin keskusteluissa oppii myös vieraita kieliä, koska pelikavereita on ympäri maailmaa. Kielitaito onkin kehittynyt.

– Kesällä lomareissulla Weke puhui ulkomailla ihan sujuvaa englantia, Johanna-äiti muistelee.

Jari-isä on itsekin kiinnostunut peleistä ja on pelannut aikoinaan jo Commodore 64:sta. Vanhemmat haluavat pysyä kärryillä siitä, mitä Werner tekee koneella. Ruutuajasta ja netin selailusta tulee viikkoraportit sähköpostiin. Jari-isä on laatinut Windows-käyttöjärjestelmään perhetilin, jossa on roolit aikuisille ja lapselle. Lukkoja tai rajoitteita ei ole ainakaan toistaiseksi tarvittu. Keskustelemalla ja sopimalla on pärjätty.

Werner Järvinen pelaa jonkin verran myös tableilla. Sen voi ottaa kätevästi mukaan vaikka sohvalle. Myrsky-kissa osaa vaatia osansa huomiosta.

Ruutuajat ja median sisällöt haastavat vanhempia

MINNA PALOVAARA teksti
JOONAS HARTIKAINEN kuva

Liika ruutuaika voi pahimmillaan aiheuttaa niska- ja hartiakipua, päänsärkyä, univaikeuksia, levottomuutta ja ärtyisyyttä tai arjen hallinnan pulmia – toistuvista kinasteleista ja riidoista puhumattakaan.

Koulukuraattori **Eeva Hintikka** sekä oppilashuollon psykiatrisen sairaanhoitaja **Tuija Surakka** kohtaavat työssään lapsia, nuoria ja perheitä, joilla liika netin viihdekäyttö tai pelaaminen on muuttanut ongelmaksi.

– Päivärytmi saattaa luiskahtaa päälle. Aamulla ei jaksakaan nousta kouluun, tulee poissaoloja ja jää jälkeen muista. Pikkuhiljaa ongelmat kasaantuvat. Aikaa tai kiinnostusta ei jää enää muulle elämälle, eikä ystäviä kohtaa kasvatusten arkielämässä, Surakka kertoo.

Liialliseen pelaamiseen tai muuhun media-riippuvuuteen liittyviä ongelmia ratkotaan yhdessä perheen kanssa, ja elämäntilanne käydään läpi kokonaisuutena. Myös vuorokausirytmistä, nukkumistottumuksista ja uni-häiriöistä selvitetään. Unenpuutteeseen viitataan väsymys, mielialaongelmat, keskittymisvaikeudet, vetämättömyys ja ongelmat sosiaalisissa suhteissa.

Tepsivät keinot ovat usein yksinkertaisia, kuten tauottaminen ja peliajoista ja rajoista kiinnittäminen. Myös lapsen käsitystä oman pelaamisen määrästä ja vaikutuksista

Tuija Surakka (vas.) ja Eeva Hintikka pohtivat työssään paljon myös lasten ja nuorten pelaamista ja netin viihdekäyttöä.

kannattaa kehittää. Keskustelemalla päästään eteenpäin.

– Ruutuaikasuositus viihdekäytössä ei ole muuttunut. Se on yhä kaksi tuntia päivässä peruskouluikäisille. Määrä tulee äkkiä täyteen eikä riitäkään, Surakka toteaa.

Ruuduilla on merkittäviä hyviä puolia. Netissä ja pelaamisen kautta oppii uutta. Ongelmanratkaisu ja reaktionopeus kehittyvät, tilan hahmottaminen parantuu, kielitaito kehittyy ja silmä-käsi-koordinaatio parantuu. Pelaaminen voi olla myös yhteisöllistä. Monet pelaavat yhdessä kavereiden kanssa tai

seuraavat toisen pelaamista vierestä ja vaihtavat ajatuksia pelimaailmoissa.

Elokuvien, televisio-ohjelmien ja pelien ikärajat varoittavat lapsille haitallisista sisällöistä. Ikärajat kertovat nimenomaan lapsen kehitykselle haitallisesta sisällöstä – eivät pelin vaikeusasteesta tai soveltuvuudesta. Ikärajojen laiminlyönti saattaa johtaa vielä kehittymättömän mielen kuormittumiseen ja aiheuttaa levottomuutta, pelkoja ja painajaisia.

– Ikärajat tulisi ottaa vakavasti. Hyvin yleisesti lapset vetoavat siihen, että kaverit-

kin saavat pelata jotakin tiettyä peliä. Ryhmäpaine on kova, ja vanhemmilla riittää tässä haastetta. Ikärajojen noudattamisesta on hyvä keskustella muiden vanhempien kanssa ja sopia yhteiset pelisäännöt. Hintikka toteaa.

Laitteiden asetuksilla, esto-ohjelmilla ja salasanalla voi estää tai rajoittaa lapsen mediankäyttöä. Jokaisen perheen pitää luoda omat sääntönsä, ovathan perheet muutenkin erilaisia.

Hintikka ja Surakka rohkaisevat vanhempia ottamaan yhteyttä ja kysymään neuvoa, jos netin käyttö tai pelaaminen perheessä askarruttaa.

– Kouluilla on eri ammattilaisista koostuva henkilökunta juuri sitä varten. Voidaan yhdessä miettiä, miten arjen eri osa-alueet saadaan tasapainoon. Asiat ovat hyvin, kun koulunkäynti sujuu, yöuni on riittävä ja aikaa vietetään myös perheen ja ystävien kanssa, Surakka toteaa.

– Toisinaan vanhemmat tarvitsevat tukea siihen, että he uskaltavat asettaa lapselleen rajat. Joskus raja pitää asettaa niin, että nettipiuha lähtee vanhemman mukana töihin, Hintikka täydentää.

Katso lisää: www.ikarajat.fi, www.pelikasvatus.fi, tee netti- ja peliriippuvuudesta osoitteessa nuortenliikki.fi.

Ihminen ehtii, Jumala armahtaa

Oulun piispaksi marraskuussa siirtyvä Jukka Keskitalo aloitti uransa lähiöpappina Keltinmäessä. Jyväskylän aika opetti tulevalle piispalle muun muassa pitsantekoa ja ihmissuhdetaitoja.

Jukka Keskitalo rentoutuu kävelyllä Siiri-koiran kanssa. Pian Munkkiniemen maisemat vaihtuvat Oulun kävely- maastoihin.

ELINA MANNINEN teksti
JANI LAUKKANEN kuva

Viime kesä oli poikkeuksellisen lämmin, ja Keskitalojen mökillä Laukaan Saraaveden rannalla kävi kuhina. Neljä alle kouluikäistä lastenlasta piti pappaa liikkeellä, vaikka polvissakin alkaa jo olla vähän kulumaa.

– Vietimme kesäloman pitkälti Laukaasa, ja seuraksi saimme tyttäret ja tytärtien perheet. Aika elämänmakuinen kesä, meinoa ja meininkiä riitti, hymyilee Kirkkohallituksen kansliapäällikkö **Jukka Keskitalo**, 56, yksi kirkon vaikutusvaltaisimmista miehistä.

Mökki on tärkeä paikka, jossa voi puuhastella kaikenlaista pientä ja ottaa lunkisti. Lisäksi se pitää yhteyden Keski-Suomeen elävänä.

Viimeiset kahdeksan vuotta Keskitalo on työnsä vuoksi asunut Helsingissä, mutta si-

tä ennen perhe asui Jyväskylässä kaikkiaan yli 22 vuotta.

Vuosi oli 1988, helmikuu, kun vastavalmistunut teologi muutti Jyväskylään raskaana olevan **Marja**-vaimonsa kanssa. Ensimmäinen työpaikka oli Keltinmäessä, kasvavan alueen lähiöpappina.

– Keltinmäen kirkkoa ei silloin vielä ollut. Oli vain pieni tila kerrostalon alakerrassa, arkinen mutta kotoisa paikka. Joskus kesken jumalanpalveluksen joku veti yläkerrassa vessan, ja putken kohina kuului rukouksen läpi. Sieltä olen pappisurani alkanut.

Pian alkoi Keltinmäen kirkon rakentaminen. Tuohon mennessä nuoren papin perhe oli kasvanut kahdella tyttärellä, myöhemmin vielä kolmannella. Keskitalo muistelee aikoja lämmöllä.

– Teimme Keltinmäen seurakuntapiirissä tiivistä yhteistyötä koulun, päiväkotien ja

muiden paikallisten kanssa. Kosketus seurakuntalaisiin oli läheinen, toimituksia paljon. Todennäköisesti olen Keltinmäen jokaisessa kerrostalossa jonkun lapsen kastanut. Seurakuntaa rakennettiin hengellisessä ja fyysisessä mielessä. Se oli minun papinelämäni korkeakoulu.

” Ja tämä kirkon asia on niin hyvä, että mielelläni sitä eri rooleissa edustan.

Samoihin aikoihin Keskitalojen vanhassa rintamamiestalossa Kypärämässä elettiin vilkasta lapsiperhearkea – ja lapsiperhejuhlaa.

– Kotipihan perällä oli pihasauna, jossa perheen kanssa viikon loppuksi saunottiin. Minun saunaillan bravuurini oli pitsa: tein sitä kokonaisen uunipellillisen, ja lisäksi juotiin kokista. Lapset kutsuivat sitä ilon päivän pitsaksi, Keskitalo nauraa.

Keltinmäessä opittuja ihmissuhdetaitoja Keskitalo kertoo hyödyntäneensä koko työuransa ajan: Jyväskylän maaseurakunnan, Jyväskylän kaupunkiseurakunnan ja lopulta yhdistyneen Jyväskylän seurakunnan kirkkoherrana – sekä vuodesta 2010 lähtien kansliapäällikön tehtävässä Helsingissä.

– Jyväskylän kaltaisessa isossa seurakunnassa kirkkoherran tehtävä on vahvasti seurakunnan yhteiskuntasuhteiden hoitamista, ovien avaamista eri suuntiin. Myös kansliapäällikön työssä yhteyksien rakentaminen on keskeistä, mutta valtakunnallisesti ja Helsingin horisontista, Keskitalo pohtii.

– Kirkon keskeisiä yhteistyökumppaneita on ministeriöissä, eduskunnassa ja järjestöissä, joten Helsinkiin muutettuani ryhdyin tuttuihin jalkahommiin: otin yhteyttä ja tapasin ihmisiä.

– Kovin monia vaikuttajia en tuntenut, mutta ajattelin että samaa puuroa ne kaikki syövät, ministeritkin. Ja tämä kirkon asia on niin hyvä, että mielelläni sitä eri rooleissa edustan.

Tuleva marraskuu vie miehen tällä kertaa etelästä pohjoiseen. Työt kirkon leivissä jatkuvat, Keskitalo valittiin elokuussa Suomen suurimman hiippakunnan piispaksi Ouluun. Tornionjokilaaksossa syntyneelle Keskitalolle muutto merkitsee myös paluuta lapsuuden maisemiin.

– Onko se jotakin elämän luontevaa kiertokulkua, että kun ikää tulee alkaa miettiä omia juuriaan? Mistä on tullut, mitä sieltä

saanut. Ehkä on myös ehtinyt käsitellä menneisyyttä, vaikeampiakin muistoja. Kyllä minulla on sellainen lisääntyvä kaipaus kotipuoleen ollut.

” Kyllä minulla on sellainen lisääntyvä kaipaus kotipuoleen ollut.

Yhteys juuriin on säilynyt halki Helsingin ja Jyväskylän vuosien, erityisesti viime vuosiin saakka Tornionjoen tuntumassa kotitalalla asuneen äidin kautta. On myös metsäpalsta, jota Keskitalo käy hoitamassa, ja tuttu hirviporukka, johon hän liittyy muutama vuosi sitten. Murrekin nousee vaimon mu-

kaan pintaan pian sen jälkeen, kun autonokka kääntyy kohti pohjoista.

Piispan tehtävään Keskitalo lähtee hyvillä mielin. Haasteita on tiedossa, se on selvä. Talousongelmat pienissä seurakunnissa, jäsenkato suuremmissa.

– Ja sitten tietysti nämä kirkon yhteiset, suuret kysymykset. Mutta uskon, että tässä uudessa työssä palaan lähemmäksi kirkon perustehtävää, kertomaan Jumalan armosta. Joku ympyrä tässä sulkeutuu. Paitsi että palaan kotiseudulle, palaan myös kirkon perustyön pariin. Se innostaa minua kovasti.

Uusi työ merkitsee elämänmuutosta koko Keskitalon perheelle. Muistisairaiden sielunhoidon parissa sairaalapappina työskentelevä Marja muuttaa miehensä kanssa Ouluun, samoin hoivakodissa asuva Keskitalon 93-vuotias äiti. Nuorin, vielä kotona asuva 18-vuotias **Saara** jää Helsinkiin päättämään

lukio-opinnot. Yksi asia, joka pysyy, on Keskitalojen hengellisen elämän runko. Päivän raamatunlause ääneen luettuna aamupalalla, jumalanpalvelukseen osallistuminen, tuttu yhteinen iltarukous ja virsi illalla.

– Näin on ollut jo yli 30 vuotta, iltarukoukseen vain on aina liitetty uuden lapsen nimi muiden joukkoon. Tällä tavalla minä hengellistä elämäni hoidan, ei se sen ihmeellisempiä ponnisteluja vaadi.

Keskitalo myöntää olevansa työorientoitunut ihminen. Aikaansaaminen on tärkeää, työn jäljen näkyminen. Se, ettei vain puuhastella.

– Nämä erilaiset tehtävät ovat tietysti olleet hienoja ja kiinnostavia. Viime aikoina olen kuitenkin miettinyt yhtä **Raamatun** kohtaa. Siinä sanotaan että ”ratkaisevaa ei ole se, mitä ihminen tahtoo tai ehtii, vaan se että Jumala armahtaa”. Tämä on johtoaikatukseni myös tässä uudessa tehtävässä.

JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA

EHDOKASASETTELUA KOSKEVA KUULUTUS

Jyväskylän seurakunnassa toimitetaan kirkkolain (KL) 23 luvun 9 §:n 2 momentin mukaisesti 18.11.2018 seurakuntavaalit, jossa vuoden 2019 alusta alkavaksi nelivuotiskaudeksi valitaan 39 jäsentä kirkkovaltuustoon.

KL:n 23 luvun 2 §:n ja 3 §:n mukaan vaalikelpoinen seurakunnan edellä mainittuun on ehdokas,

- 1) joka viimeistään 17.9.2018 on merkitty tämän seurakunnan läsnä olevaksi jäseneksi,
- 2) joka on konfirmoitu viimeistään 17.9.2018, ja joka täyttää 18 vuotta viimeistään 18.11.2018,
- 3) joka on kristillisestä vakaumuksesta tunnettu,
- 4) joka ei ole vajaavaltainen,
- 5) joka on antanut kirjallisen suostumuksensa ehdokkaaksi asettamiseen,
- 6) joka ei ole tämän seurakunnan viranhaltija tai työsuhteessa oleva työntekijä.

Valitsijayhdistyksen perustamisasiakirja liitteineen mainittua vaalia varten on toimitettava 17.9.2018 kello 16.00 mennessä Jyväskylän seurakunnan kirkkoherranvirastoon, joka on avoinna maanantaista perjantaihin klo 9-15.30 sekä 17.9.2018 kello 9-16.00.

Jyväskylän seurakunnan kirkkoherranviraston osoite on: Tellervonkatu 5, Jyväskylä.

Valitsijayhdistyksen perustamisasiakirjoja liitteineen on saatavana Jyväskylän seurakunnan kirkkoherranvirastosta, Tellervonkatu 5, Jyväskylä ja verkkosivuilta info.seurakuntavaalit.fi.

Jyväskylä 15.6.2018

Jyväskylän seurakunnan vaalilautakunnan puolesta
Puheenjohtaja Jaakko Selin

www.jyvaskylanseurakunta.fi

JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA

KUULUTUS ÄÄNIOIKEUTETTUIJEN LUETTELOSTA

Jyväskylän seurakunnassa toimitetaan 18.11.2018 seurakuntavaalit, joissa valitaan jäsenet kirkkovaltuustoon.

Äänioikeutettujen luettelo on valvonnan alaisena nähtävänä seurakunnan jäsenille maanantaina 3.9.2018 kello 10-14 ja tiistaina 4.9.2018 kello 15-19 Jyväskylän seurakunnan kirkkoherranvirastossa, Tellervonkatu 5, Jyväskylä.

Äänioikeutettujen luetteloon äänioikeutetuiksi on merkitty kaikki viimeistään 18.11.2018 16 vuotta täyttävät kirkon jäsenet, jotka on 15.8.2018 merkitty tämän seurakunnan läsnä oleviksi jäseniksi.

Oikaisuvaatimuksen äänioikeutettujen luettelosta saa tehdä se, joka katsoo, että hänet on oikeudettomasti jätetty pois äänioikeutettujen luettelosta tai että häntä koskeva merkintä on luettelossa virheellinen.

Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti ja jätettävä 6.9.2018 kello 16.00 mennessä Jyväskylän seurakunnan kirkkoherranvirastoon, Tellervonkatu 5, Jyväskylä.

Vaalilautakunta käsittelee oikaisuvaatimuksia 1.10.2018 pidettävässä kokouksessaan.

Jyväskylä 15.6.2018

Jyväskylän seurakunnan vaalilautakunnan puolesta
Puheenjohtaja Jaakko Selin

www.jyvaskylanseurakunta.fi

JYVÄSKYLÄN YKKÖSAPTEEKKI

Seppälän Citymarket

Vasarakatu 29, 40320 Jyväskylä
Palvelemme: ma-la 9-20, su 12-18

www.jyvaskylanykkosapteekki.fi

Uutisia hyvässä
hengessä!

Riparille 2019?

Lisätiedot ja hakeminen:
suomenlahetykseura.fi/rippikoulu

SUOMEN
LÄHETYSSEURA

Yksi käsirengas
ei kilise

Naistenpäivät
Päiväkummussa
28.-30.9.

Runoja ja välähdyksiä kumppanuudesta ja ystävytydestä maailmalta ja kotimaasta. Tanssia, musiikkia, rukousta, yhdessäoloa, lepoa, hyvää ruokaa...
Mukana mm. Päivi Anttila, Etiopia, Pia Pyhtilä ja Irja Aro-Heinilä, Tansania, Tuija-Riitta Heiskanen, Taiwan, Tiina Koistinen, tanssi

Lisätiedot ja ilmoittautumiset 20.9. menn.
suomenlahetykseura.fi/paivakumpu
tai p. 040 534 9507

SUOMEN
LÄHETYSSEURA

Yhden vanhemman perheille vertaisryhmä

Vertaisryhmä yhden vanhemman perheille kokoontuu syksyn ajan Sepän Kipinässä parillisten viikkojen tiistaisin klo 10-12. Seuraava tapaaminen on 4.9.

Ryhmässä on mahdollisuus hengähtää hetki arjen keskellä ja jakaa ajatuksia muiden samassa tilanteessa olevien vanhempien kanssa. Kokouksissa on lastenhoito.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset perhetyöntekijä Anne Savolin 050 380 0583 tai anne.savolin@evl.fi.

Seurakunnan ympäristötyölle kiitosta

Jyväskylän seurakunta on edelleen ympäristötyön edelläkävijä Lapuan hiippakunnassa. Ympäristötyö on seurakunnassa laaja-alaista ja perusteellista, todetaan seurakunnan ympäristöjärjestelmää arvioineessa raportissa.

Jyväskylän seurakunta sai ympäristödiplomin ensimmäisen kerran keväällä 2011.

Määrätietoista ympäristötyötä on tehty siitä asti. Seurakunta muun muassa huomioi hankinta-ohjeissaan ja tarjouspyynnöissään tuotteiden ympäristövaikutukset, käyttää paljon ympäristömerkittyjä tuotteita, ja on onnistunut vähentämään kaatopaikalle päättyvän jätteen määrää.

minun
kirkkoni

Ilmoittaja!

Henki & elämä -lehden
ilmoitusmyynti:
Pirjo Teva
040 680 4057
pirjo.teva@kotimaa.fi
KOTIMAA

KAIKKEA KIVAA KOTIIN
KEITTIÖTUNING

[WWW.KEITTIOTUNING.FI](http://www.keittiotuning.fi)

Uutisia hyvässä
hengessä!

Keskustassa voi pian törmätä diakoniavankkureihin

PopUp-diakonialla halutaan kohdata niitä, joita ei muuten tavoiteta.

SIRPA KOIVISTO teksti
JOONAS HARTIKAINEN kuva

Diakonit Kaisa Toivanen (vas.), Lea Pietiläinen ja Sami Junttila iloitsevat diakonian vankkureista.

Kesäheiteilläkin voi syntyä uusia, hyviä ideoita. Keskustan diakonit Kaisa Toivanen ja Sami Junttila pohtivat, miten ihmisiä voisi lähestyä helpommin. Diakonian vastaanotolla käy moni, mutta entä ne, joita ei koskaan tavoiteta. Syntyi idea PopUp-diakonista.

Toivasella, Junttilalla sekä keskustan muilla diakoneilla on tarkoitus kierrä keskustassa aina silloin tällöin. Tätä tarkoitusta varten diakonian tarpeisiin hankittiin keuhkolliset, todetaan seurakunnan ympäristöjärjestelmää arvioineessa raportissa.

Jyväskylän seurakunta sai ympäristödiplomin ensimmäisen kerran keväällä 2011.

Määrätietoista ympäristötyötä on tehty siitä asti. Seurakunta muun muassa huomioi hankinta-ohjeissaan ja tarjouspyynnöissään tuotteiden ympäristövaikutukset, käyttää paljon ympäristömerkittyjä tuotteita, ja on onnistunut vähentämään kaatopaikalle päättyvän jätteen määrää.

Jotakin uutta voi aina kokeilla, diakoni Lea Pietiläinen toteaa.

Yksinäisten vanhusten tavoittaminen seurakunnan diakoniatyön kautta on yksi niistä asioista, joihin

PopUp-diakonian kaltaisella kokeilulla yritetään vaikuttaa. Toivasen mukaan diakonit kuulevat jatkuvasti tarinoita siitä, miten joku ei ole uskaltanut ovesta ulos parin vuoteen tai kukaan ei ole käynyt katsomassa eläkkeelle siirtymisen jälkeen. Yksinäisyys on tässä ajassa todellinen ongelma erityisesti vanhusten keskuudessa.

– Tarvitaan etsivää vanhustyötä. Jos joku yksinäinen tai muu apua tarvitseva tavoitetaan tätä kautta, kokeilu on onnistunut, Toivanen sanoo.

Samalla tehdään tunnetuksi seurakunnan diakoniatyötä.

– Minut on yllättänyt se, miten huonosti diakonia tunnetaan. Kaikki eivät edes tiedä, mitä diakonia tarkoittaa, Toivanen ihmettelee.

Diakonit lähtevät liikkeelle hyvällä mielellä. Diakoniavankkurit voi bongata Kävelykadulla ja Kirkkopuistossa. Paikalle voi tulla rohkeasti juttelemaan tai vain kahvittelemaan.

Ensimmäisen kerran vankkurit ovat käytössä diakonian viran päivänä 31. elokuuta.

– Se on mitä parhain päivä lähteä liikkeeseen, diakonit toteavat.

Anna nuorelle ammatti.

Ilman koulutusta nuoret naiset joutuvat työskentelemään karuissa olosuhteissa ja vailla oikeuksia. Ammattikoulutus ennaltaehkäisee nuorten syrjäytymistä ja antaa toivoa. Sinä voit auttaa. **Haluatko kuulla lisää? Palauta oheinen lomake.**

www.suomenlahetykseura.fi/kummit

Kummityötä
30 vuotta
Tule mukaan!

Ekohautauspalvelu

Taivaanranta

Puh. 044 9811 007

www.ekohautautustaivaanranta.fi

info@ekohautautustaivaanranta.fi

Yrjönkatu 35, 40100 Jyväskylä

Asianajotoimisto Urtti

AA Elina Saari & AA, VT Erkki Urtti & OTM Eero Urtti

Palveluitamme:

Perhe- ja perintöoikeus, mm. edunvalvontavaltakirja, testamentit, perukirjat, perinnönjao, avioero-ositukset.

Ympäristöoikeus, mm. kaavoitusasiat, tie- ja lunastusriidat, maa-ainesten käyttö, yhteisalueiden asiat.

Asuminen ja rakentaminen, mm. kaupunkirajat ja sopimukset, asunto- ja kiinteistökauppariidat, rakennusriidat.

Maksukyvyttömyys, mm. yrityksen konkurssi- ja saneerausmenettely.

Yhdistysten ja vesitususkuntien asiat.

osoite:
Kauppakatu 27 A 7,
40100 Jyväskylä
puhelin
050- 336 93 26/ Elina
sähköposti:
asianajo@urtti.fi
kotsivut:
www.urtti.fi

Laatua palveluasumiseen!

Erilainen palvelukoti.
Inhimillinen. Pieni ja viihtyisä.
Kuin koti.

Tarvitsetko ympärivuorokautista hoivaa lyhyeksi tai pitemmäksi aikaa? Tervetuloa Myötätuuleen!
Soita ja kysy lisää: puh. 040 522 9326

Myötätuuleen
PALVELUKOTI
Pupuhuhdantie 22, Jyväskylä • www.myotatuuleen.fi

SUOMEN
LÄHETYSSEURA

Lähetysseura
maksaa
postimaksun.

Suomen Lähetysseura
Tunnus 5001637
00003 Vastauslähetys

Kyllä, haluan kuulla lisää
Suomen Lähetysseuran
kummityöstä Senegalissa.

Nimi

Katuosoite

Postinumero ja paikkakunta

Sähköposti

Puhelin

Keräyslupa: RA/2016/517

Nälkä-valokuvanäyttelyssä nähdään kymmenen nuoren suomalaisen valokuvaajan tulkinta aiheesta. Lauri Laukkanen kuvasi pienen romanialaispojan äiteineen.

Tiesitkö?

Nälkä-valokuvanäyttely

- Jyväskylän Kaupunginkirkossa syyskuussa keskiviikosta perjantaihin klo 11–14 ja tilaisuuksien aikana sekä Valon Kaupunki -tapahtumassa 27.–29.9. klo 17–22.
- Näyttely on osa vuoden 2018 Yhteisvastuukeräystä, jolla torjutaan nälkää ja köyhyyttä Suomessa sekä maailman pahimmilla katastrofialueilla.
- Näyttely on maksuton. Keräykseen voi osallistua esimerkiksi netissä osoitteessa www.yhteisvastuu.fi.

Miltä nälkä näyttää?

Nälkä-valokuvanäyttely nostaa esiin ihmisiä, joiden ääntä kuullaan harvoin. Valokuvaaja Lauri Laukkanen tiesi heti, minkä kuvan haluaa mukaan näyttelyyn.

ELINA MANNINEN teksti
LAURI LAUKKANEN kuva

Piritan kylä Romaniassa on paikka, johon moni ulkopuolinen ei halua jalallaan astua. Pahvilaatikoista kasattuja hökkeleitä, kolmisensataa ihmistä, jotka ovat jääneet kokonaan yhteiskunnan rakenteiden ulkopuolelle.

– Se on surullinen paikka. Siellä eivät päde normaalit ihmisyden lait vaan viidakon laki. Vahvat pärjäävät ja heikot jäävät jalkoihin, kertoo valokuvaaja Lauri Laukkanen.

Sulkeutuneessa romani-yhteisössä elää myös Laukkasen kuva-

ma pieni romani-poika, joka katsoo suoraan kuvaajaan – ja kuvan katsojaan – samalla kun pitää tiukasti kiinni raskaana olevan äidin kädestä.

» Siellä eivät päde normaalit ihmisyden lait vaan viidakon laki. Vahvat pärjäävät ja heikot jäävät jalkoihin.

Kuva on osa Kaupunginkirkossa syyskuussa esillä olevaa nälkä-ai-

heista valokuvanäyttelyä.

– Tiesin heti, että tämä on juuri oikea kuva valokuvanäyttelyyn. Tästä näkee, mitä elämä siellä on. Taustalla yhteisö, edessä lapsi joka viettää varmaankin koko elämänsä kylässä. Ja äiti, jolle on tulossa toinen lapsi – tuskin hänellekään on kovin hienoa elämää tuossa kylässä luvassa.

Nälästä on historian myötä tullut monelle länsimaisen hyvinvoinnin turvaamalle tunteen kokemus. Aihetta kuvannut Laukkanen pohdiskelee hetken, ja pyrkii sitten sallistamaan näkemäänsä.

– Pitkän tähtäimen katoaminen, se on keskeistä. Nälkäisen elämästä katoaa iso kuva. Keskittyminen rajautuu tähän hetkeen, selviytymiseen.

» Nälkäisen elämästä katoaa iso kuva. Keskittyminen rajautuu tähän hetkeen, selviytymiseen.

– Päätöksiä tekee sen mukaan mitä juuri nyt tarvitsee, ei ole mi-

tään viisivuotissuunnitelmia. Eivätkä ne hetkessä tehdyt päätökset aina ole kovin fiksuja.

Useasti Romaniassa matkustanut Laukkanen kertoo kokevansa joka reissun jälkeen syyllisyyttä, mutta lopulta myös kiitollisuutta oman elämän helppoudesta ja hyvinvoinnista.

– Sen kiitollisuuden kautta mietin, mitä minä voin tehdä parantaakseni näiden ihmisten elämäntilannetta. Minulle vastaus on valokuvaus. Kuvien kautta voin antaa äänen ihmisille, joilla ei muuten ole omaa ääntä.

Elämästä

Tärkeintä on kasvaa ja kehittyä paremmaksi ihmiseksi

MINNA PALOVAARA teksti ja kuva

Olen Janne Heinonen, 39. Muutin lukion ja armeijan jälkeen Pihtiputaalta Jyväskylään. Opiskelin fysiikkaa ja matematiikkaa yliopistossa, kunnes työ turvallisuusalalla vei mukanaan. Tein ensin vartijan hommia ja sen jälkeen siirryin firman hälytyskeskukseen. Tällä hetkellä työpaikka on Vantaalla, mutta ajan sinne vain yhdeksi päiväksi viikossa. Muut päivät teen etänä täällä Palokassa.

Olen töissäni asiantuntija. Tunnen asiakkaat, palvelut ja järjestelmät hyvin ja alan läpikotaisin.

Työni on minulle aika lailla unelmahomma. Kun olin esimies, kehittämiseen ei jäänyt juurikaan aikaa. Nyt minulla on vapaat kädet keskittyä niihin asioihin, mitä pidän tärkeänä, ja voin itse suunnitella työni. Voin olla jopa luova.

Tapasin nykyisen vaimoni Irenen noin 13 vuotta sitten netin keskustelupalstalla. Sattumalta myös hän on kotoisin Pihtiputaalta, mutta emme olleet aiemmin kohdanneet. Sovimme tapaamisen ihan liivenä, ja siitä se sitten lähti. Irenellä oli ennestään viisi poikaa ja saimme yhteisen kuudennen kuopuk-

seksi. Meistä on muodostunut tiivis perhe. En ole yrittänytkaan olla Irenen pojille isähahmo, pikemminkin aikuinen, joka vähän ohjaa heitä oikeaan suuntaan. Osa pojista asuu jo omillaan, mutta vietämme silti paljon aikaa yhdessä puuhaten kaikenlaista.

Minulle on yhä mysteeri, miksi Irene minut otti. Elin silloin hankalaa vaihetta elämässä enkä varmasti ollut helppo kohdattava. Irene hyväksyi minut omana itsenäni, se teki vaikutuksen. Hän on ystävällinen kaikille, kuuntelee muiden mielipiteitä eikä jyrää ketään.

Näin vanhemmalla iällä ihmiset

ovat tulleet entistä tärkeämmiksi. Nuorempana olin selvästi asiaihminen. Varmaan tämä iso perhe on vaikuttanut siihen. Mielestäni elämässä pitää pyrkiä tekemään asioita, jotka tekevät onnelliseksi. Suurin tavoite on kasvaa ja kehittyä paremmaksi ihmiseksi.

Minua kiinnostavat historia, taistelutaidot ja käsillä tekeminen. Järjestämme kesäisin keskiaikaiset juhlat ja turnajaiset. Mukana on muutama leikkimielinen kisa, puukeudumme ajan mukaisiin vaatteisiin ja syömme sen ajan tyylistä ruokaa.

Janne Heinonen kerää historiallisia aseita ja on kiinnostunut keskiajasta. Hän on myös karate- ja jousiammuntaohjaaja. Tavoitteena on suorittaa karaten musta vyö nykyisen ruskean tilalle.